

॥ बिरह को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

✽ वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

॥ अथ बिरह को अंग लिखंते ॥

राम

॥ पद ॥

राम

म्हारो ने संदेसो साहेब सांभळो ॥ बिनाजी सुणीयांरो, नही ये सूल ॥

राम

राम

ब्रहन बिचारी तन कूं छाडसी ॥ रही ऊरध मुख झूल ॥टेर॥

राम

राम

आत्मा परमात्म्याशी प्रार्थना करीत आहे की, हे परमात्मा, माझा संदेश ऐका, आपण नाही ऐकणार तर माझे दुःख कसे मिटणार. विरहन (विरहीणी) सांगते की, माझे दुःख आपण नाही ऐकले तर मी शरीराला त्यागून देईन. मी उलटे मुख झुलून राहिली आहे. ॥टेर॥

राम

राम

बरस अठारा हर बिना काडीया ॥ म्हारे आस रही घर माय ॥

राम

राम

अब तो जोगण हर होय जाव सूं ॥ बस्तर देऊंजी बगाय ॥१॥

राम

राम

मी आपल्या प्राप्ती शिवाय अठरा वर्ष काढले आहे. मला आदि घराची आशा लागली आहे. आता तर मी हे परमात्मा, कर्मा पासून वेगळी होऊन विज्ञान वैरागी होऊन जाईल. बस्तर म्हणजे त्रिगुणी मायेचे सर्व कर्म व भ्रम त्यागून वैरागी बनून जाईल. ॥१॥

राम

राम

कांयेंतो ढोल्यो हर नही घालता ॥ भेद न देताजी मोय ॥

राम

राम

बीना तो दिटी साहेब चीजरो ॥ म्हाने दुःख दालद नही होय ॥२॥

राम

राम

हे परमात्मा, आपण ढोल्या म्हणजे सतशब्द कसा प्रगटतो याचा भेद दिला नसता तर न पाहिलेल्या वस्तुचे मला दुःख व पश्चाताप होत झाला नसता. ॥२॥

राम

राम

सबदां कलेजो राम जी बींदियो ॥ म्हारे करोत बहे उर माय ॥

राम

राम

नख चख साले रामजी निस दिना ॥ मो सूं हर बिना रयो नही जाय ॥३॥

राम

राम

सतस्वरूप ज्ञानाने माझा काळीज छेदले गेले व माझ्या हृदयात करवत वाहण्यासारखे वेदना होऊ लागल्या. माझ्या नखापासून चखापर्यंत रात्रंदिवस ह्या वेदना होऊन राहिल्या आहेत. माझ्याने परमात्मा शिवाय राहवले जात नाही. परमात्मा केव्हा भेटतील? हा विरह अखंडित लागला राहतो. ॥३॥

राम

राम

अब तो जग मे वो हर नही आवडे ॥ आप मिलोनी आय ॥

राम

राम

ईण तो अपराधी दुष्टी जीवरो ॥ जलम अकारथ जाय ॥४॥

राम

राम

हे परमात्मा, आता त्रिगुणी मायेचे सुख मला आवडत नाही याकरीता सतस्वरूपी रामजी आपण येऊन मला भेटा. या अपराधी व दृष्ट जीवाचा जन्म तुम्ही भेटल्याशिवाय बेकार जाऊन राहिला आहे. ॥४॥

राम

राम

अेकण मेल दूजे चडी ॥ तीजी खडी छू जी आण ॥

राम

राम

बजर दरवाजा हर नही ऊघडे ॥ रया क्राराजी ताण ॥५॥

राम

राम

एक महल म्हणजे पिंड, पिंडाहून दुसरा महल म्हणजे खंडात मी चढली व तिसऱ्या ब्रम्हांडावर येऊन उभी राहिली परंतु वजर पोळचा दरवाजा माझ्याने उघडत नाही. हा

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दरवाजा खूप मजबूत लागलेला आहे.॥५॥

राम

राम चैन तमासा हर दिखलाय के ॥ मत डेहकावोजी मोय ॥

राम

राम किरपा करोनी जन पर दयालजी ॥ मोय द्रसण दो पट खोय ॥६॥

राम

राम हे परमात्मा,मायेचे चैन,तमाशा सांगून मला बहकाऊ नका.हे दयाळू,आपण माझ्यावर

राम

राम दया करा व मला पट उघडून दर्शन द्या.॥६॥

राम

राम जन सुखदेव हरजी सूं बीणती ॥ सुणज्योजी सुरत लगाय ॥

राम

राम अमर लोक जी साहेब आपरो ॥ म्हने बडोजी देखण रो चाव ॥७॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले की,हे परमात्मा,माझ्या प्रार्थनेला लक्ष देऊन

राम

राम ऐका,मला तुमच्या अमर लोकाला पाहण्याची खूप इच्छा होऊन राहिली आहे.॥७॥

राम

॥ साखी ॥

राम ब्रेह अग्न यूं प्रजळे ॥ दूँ बन मंझ कहाय ॥

राम

राम बिन ईन्दर बरस्यां बाहेरी ॥ बूझे कुणी तें जाय ॥८॥

राम

राम जसे वनाच्या मध्यात आग लागल्यावर वन जळते तसे विरह रूपी अग्नीत मी जळत आहे.

राम

राम वनाची ही आग इंद्र बरसल्या शिवाय कोणाने विझू शकते?असेच परमात्म्याच्या दर्शना

राम

राम शिवाय माझी विरह अग्नी कशी विझू शकेल?॥८॥

राम

राम लड लाकड सब ही जळे ॥ रूखाँ करे बिनास ॥

राम

राम चोमासो बिन बरसीयाँ ॥ बन जीवे किण आस ॥९॥

राम

राम वनाच्या मधोमध भारी अग्नी लागल्याने ओले,कोरडे,जिवंत झाड जळून खाक होवून

राम

राम जातात.हे वन चार महिने पाऊस पडल्याशिवाय कोणत्या आशेने जिवंत वाचू शकतील?

राम

राम अशाप्रकारे विरहीणी म्हणजे माझी आत्मा रामजी आपल्या विरहात जळून राहिली आहे.

राम

राम ती तुम्ही तुमच्याशिवाय कोणाच्या आशेने शांत होईल?॥९॥

राम

राम मो पे रहयो न जात हे ॥ सुण हो स्याम सुजाण ॥

राम

राम ब्रेह पुकारे मिलण कूं ॥ द्रसण दीज्यो आण ॥१०॥

राम

राम हे शाम,सुजान आपल्याशिवाय माझ्याने राहिले जात नाही हे माझे ऐका,हे रामजी,

राम

राम विरहीणी तुम्हाला आवाज देत आहे याकरीता आपण येऊन मला दर्शन द्या.॥१०॥

राम

राम नेण निसो दिन निरखतां ॥ बपडां रहया हराय ॥

राम

राम जीभ बिचारी घस गई ॥ तुज हर दया न माय ॥११॥

राम

राम हे रामजी,सूरत डोळे रात्रंदिवस तुमची वाट पाहत हारून गेले आहे.जीभ ही भजन करत

राम

राम करत घासून गेली आहे.हे परमात्मा,तरीही तुमच्या घटात दया नाही येत का?॥११॥

राम

राम तुमकूं दया न ऊपजे ॥ ब्रेह दुःखि क्रतार ॥

राम

राम के किरपा कर केसवा ॥ नई तर मुज कूं मार ॥१२॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	हे करतार, विरहीणी खूप दुःखी आहे, तरीही तुम्हाला दया येत नाही का? हे प्रभु, एक तर तुम्ही माझ्यावर दया करा किंवा मला मारून टाका. ॥१२॥		राम
राम	तुम हम बिचे केसवा ॥ छेती कितियक होय ॥		राम
राम	ऊँचाँ सुराँ पुकारीयो ॥ पाछो जाब न कोय ॥१३॥		राम
राम	हे प्रभु, तुमच्यात व माझ्यात किती दूरी आहे, हे मी समजून नाही राहिली. खूप उंच आवाजाने मी तुम्हाला आवाज दिला म्हणजे जोर देऊन देऊन राम स्मरण केले तरी ही तुमचा परत काही उत्तर आले नाही. ॥१३॥		राम
राम	हेला दे दे साईयाँ ॥ जन की पड़ी कटूक ॥		राम
राम	नेडा होतो सांभळो ॥ ब्रिहे पुकारे भूक ॥१४॥		राम
राम	हेला देऊन देऊन साईयाँ म्हणजे धारोधर भजन केल्यावरही आपली प्राप्ती न होणे याची मला चिंता होऊन राहिली आहे. तुम्ही जवळ आहात तर माझे ऐका, मी तुम्हाला आतुरतेने हाक देऊन राहिली आहे, असे विरहीणी सांगत आहे. ॥१४॥		राम
राम	बिलबिलती बिरहन फिरे ॥ तुं ही तुं करे पुकार ॥		राम
राम	पपया ज्युं लिव रही ॥ अंतर दरद अपार ॥१५॥		राम
राम	विरहण तुम्हालाच आणि तुम्हाला आवाज देत विलाप करत जिकडे-तिकडे फिरून राहिली आहे. विरहीणी सांगते की, माझ्या अंतरात तुमचे न भेटण्याचे अपार दुःख आहे. मला तुमची चातकसारखी लिव लागली आहे. ॥१५॥		राम
राम	मे रोगी थी पीवजी ॥ तब लग भूक न प्यास ॥		राम
राम	जब लग कदे न बोलीया ॥ पीव हमारे बास ॥१६॥		राम
राम	हे मालक, मी रोगी म्हणजे चौऱ्यांशीत होती तो पर्यंत तर आपणास भेटण्याची भूक तहान नव्हती म्हणून तो पर्यंत मी तुम्हाला भेटण्याचे कधीही बोलले नाही. जेव्हा तुम्ही माझ्या आत्म्यात माझ्या जवळच होते. ॥१६॥		राम
राम	भूक लगी प्यास्याँ मरुं ॥ अब हर रहयो न जाय ॥		राम
राम	ज्युं त्यूं समजो साईयाँ ॥ नीर पीलावो लाय ॥१७॥		राम
राम	मी तुमच्या दर्शनाच्या भूखेने तहानेने मरून राहिली आहे. आता प्रभू माझ्याने राहवले जात नाही. जसे तसे तुम्ही परमात्मा मला समजा व दर्शन देऊन ज्ञानरूपी जल पाजा. ॥१७॥		राम
राम	भूक हमारी खोय हो ॥ सीतळ करो सरीर ॥		राम
राम	बिरहन बूई जात हे ॥ मोय बंधा वो धीर ॥१८॥		राम
राम	हे परमात्मा, आपण माझ्या अमर लोकाच्या भूकेच्या इच्छेला मिटवून द्या अमर लोकाचे दर्शन देऊन शरीराला शांती द्या. मी विरहीणी दुःखात वाहत जाऊन राहिली आहे, मला तुम्ही हिंमत बांधा. ॥१८॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	भव सागर चहुँ दिस भन्यो ॥ खाली दिसा न कोय ॥		राम
राम	कित होय आऊँ साईयाँ ॥ थाह न सूझे मोय ॥१९॥		राम
राम	भवसागर चारी दिशात भरपूर भरलेला आहे,कोणती दिशा खाली नाही.मला हे नाही		राम
राम	सूचत आहे की,भवसागराला पार करुन आपणास कसे भेटू?॥१९॥		राम
राम	जळ बंब जळा कार हे ॥ देखूँ दिष्ट पसार ॥		राम
राम	प्रीतम तम बिन को नही ॥ डूबी भव जळ बार ॥२०॥		राम
राम	दृष्टी पसरवून पाहते तर सर्वत्र भव जलच भव जल आहे म्हणजे काम,क्रोध,अहंकाराने		राम
राम	भरलेला भवसागरच भवसागर आहे.हे प्रभू आपल्याशिवाय कोणी वाचवणारा नाही आहे		राम
राम	व मी तर भवसागराच्या जलात बुडत आहे.॥२०॥		राम
राम	तुम कारण बिरह सुंदरी ॥ तजी जात कुळ काम ॥		राम
राम	जुग सुख सारा प्रहऱ्या ॥ दे द्रसण मुज राम ॥२१॥		राम
राम	आपल्या करीता विरहीणी सुंदरीने जाती,कुळ व कामना इत्यादी म्हणजे मायेच्या सुखांचे		राम
राम	त्यागन केले आहे व संसाराच्या साऱ्या सुखांना सोडले आहे हे तुम्ही समजा.हे रामजी,		राम
राम	हे समजून मला दर्शन द्या.॥२१॥		राम
राम	तन मन सीस अंवार के ॥ मे लूँ भाँय ऊतार ॥		राम
राम	टुकि एक द्रसण दिजिये ॥ माधो मुकन मुरार ॥२२॥		राम
राम	तन,मन व शीर तुमच्यावर ओवाळून पृथ्वीवर ठेवते आहे म्हणजे भक्तीत लावते आहे.हे		राम
राम	रामजी,हे माधव,हे मुरारी,मला टुकभर म्हणजे थोड्याश्या वेळेकरीता तरी दर्शन द्या.		राम
राम	॥२२॥		राम
राम	ओर सुख सारा लहे ॥ मेरे काम न कोय ॥		राम
राम	अरस परस मिल साईयाँ ॥ द्रसण दीजे मोय ॥२३॥		राम
राम	हे रामजी,तिन्ही लोकांचे जितके ही सुख आहे.ते माझ्या कामाचे नाही.हे साईयाँ,आपण		राम
राम	मला अरस परस दर्शन द्या.॥२३॥		राम
राम	तुम बिन सब बिड लोक हे ॥ सुरग मध पाताळ ॥		राम
राम	जहाँ जाऊँ तहाँ साईयाँ ॥ तम बिन सब मुख काळ ॥२४॥		राम
राम	माझ्याकरीता तुमच्या शिवाय स्वर्ग,मध्य व पाताळ हे सर्व लोक परके आहेत.हे रामजी,		राम
राम	जेथे जाते तेथे तुमच्या विना सर्व जागी काळ दिसतो.॥२४॥		राम
राम	बिरह जक्त कूं देख के ॥ रोय रही दिल मांय ॥		राम
राम	जम डंड मेरे साईयाँ ॥ कब जुग भुगतु जाय ॥२५॥		राम
राम	विरहीणी संसाराला पाहून मनात रडत आहे.हे रामजी,यमराजाच्या दंडापासून माझा		राम
राम	केव्हा सुटकारा होईल म्हणजे जन्म मरण केव्हा मिटेल,हे सांगा?॥२५॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	ज्यां देखूं ताहाँ दुःख हे ॥ सोचर कियो बिचार ॥		राम
राम	तम बिन सम्रथ साईयाँ ॥ जुग सिर जम की मार ॥२६॥		राम
राम	जेथे पाहते तेथे दुःखच दुःख आहे.हे समजून विचार केला तर तुमच्या शिवाय हे समरथ		राम
राम	स्वामी,संसारात सुख देणारा कोणी नाही.संसाराच्या शिरावर तर यमाचा मारच मार		राम
राम	आहे.॥२६॥		राम
राम	देस बदेसां मे फिरी ॥ सुखी न देख्यो कोय ॥		राम
राम	हाय बोय के बिच मे ॥ रहयो जक्त सब रोय ॥२७॥		राम
राम	मी देश विदेश म्हणजे तीन लोकात सर्व जागी फिरली परंतू कोणाला सुखी नाही पाहिले.		राम
राम	सारा संसार जन्म-मरणाच्या हायतोबा मध्येच रडून राहिला आहे.॥२७॥		राम
राम	जक्त देखकर बिरहनी ॥ अंतर भई ऊदास ॥		राम
राम	तम बिन सम्रथ साईयाँ ॥ जम गळ घाली फांस ॥२८॥		राम
राम	विरहण संसाराला पाहून अंतरमध्ये उदास होऊन राहिली आहे.हे समरथ प्रभु,तुम्ही न		राम
राम	भेटल्या कारणाने यमराजने सर्वांच्या गळ्यात फाशी टाकून ठेवली आहे.॥२८॥		राम
राम	आठ पोर सेसांर मे ॥ काळ करम की बात ॥		राम
राम	बिरहन कूं डर ऊपज्यो ॥ मो जम घाले हात ॥२९॥		राम
राम	संसारात रात्रंदिवस दुःख देणारे काळ कर्माशिवाय दुसरी गोष्टच नाही.विरहणला ही		राम
राम	भिती निर्माण होत आहे की,यमराज माझ्या गळ्यातही हात न टाकून दे?॥२९॥		राम
राम	सब जग धुंके दुंवाडज्युँ ॥ आग बिना सब लोय ॥		राम
राम	बिरहन कूँ बिरह ऊपजे ॥ जुग दुःख पडता जोय ॥३०॥		राम
राम	सर्व संसारी विना आगीनेच आगीत जळून राहिले आहेत.संसाराला दुःखात पडलेले पाहून		राम
राम	विरहणला आपल्याला मिळण्याचा(भेटण्याचा)वियोग होवून राहिला आहे.॥३०॥		राम
राम	तुम तज ओटे मे फिरी ॥ हिंडी ब्हो घर बार ॥		राम
राम	सब स्वारथ के मित हे ॥ बिन सांई भरतार ॥३१॥		राम
राम	हे परमात्मा,मी तुम्हाला सोडून चौऱ्यांशीत जेथे-तेथे फिरली आणि नाना प्रकारच्या		राम
राम	योनींमध्ये गेली.तुमच्या शिवाय सर्व योनीत स्वार्थाची मैत्री आहे.॥३१॥		राम
राम	अेतां दिन मद अंध थी ॥ कछु अन कियो बिचार ॥		राम
राम	अब सुज्यो मुज सांईयाँ ॥ तुम मेरा भ्रतार ॥३२॥		राम
राम	इतके दिवस मी मद मध्ये आंधळी होऊन गेली होती.माझे पती कोण आहे?याचा काहीही		राम
राम	विचार केला नाही.आता मला माहित झाले की,तुम्ही माझे पती आहात. ॥३२॥		राम
राम	छेला संग जुग जुग रमी ॥ दिन दिन किया अनेक ॥		राम
राम	सुख नही पायो सुंदरी ॥ हुई खराबी देख ॥३३॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम युगा-युगात आन देवांच्या उपासनेत रमली व दिवस दिवस अनेक प्रकारच्या आन
राम देवतांच्या उपासना केल्या.याकारणाने आत्मरूपी सुंदरीला सतस्वरूप पदाचे सुख नाही
राम मिळाले,उलट चौऱ्यांशीचे महादुःख पडले अशी माझी खराबी झाली.॥३३॥

राम

राम

राम

राम भोळप मेरे सांईयाँ ॥ मे थी बडी गिवाँर ॥

राम तमसा प्रीतम छोड के ॥ गई आन की लार ॥३४॥

राम हे प्रभू,हे माझे भोळेपण होते.मी मोठी मूर्ख होती,तुमच्या सारख्या पतीला सोडून अन्य
राम देवतांना पती समजून त्यांची उपासना केली.॥३४॥

राम

राम

राम बडा बडाई ना तजे ॥ आद अंत हर जोय ॥

राम सूरज तज दीयो करे ॥ बुरो न माने कोय ॥३५॥

राम मोठा मनुष्य आदिपासून अंतपर्यंत आपल्या मोठेपणाला सोडत नाही.सूर्याच्या प्रकाशातही
राम कोणी दिपक जाळतो तरी सूर्य वाईट मानत नाही.॥३५॥

राम

राम

राम

राम कीया सो कर लिया ॥ बोहोत खून करतार ॥

राम भावे बगसो सांईयाँ ॥ भावे गरदन मार ॥३६॥

राम हे करतार,मी पुष्कळशे खून,अपराध जे करायचे होते,ते तर करून घेतले.आता या
राम अपराधांना आपण माफ करा किंवा माझ्या मानेवर मार द्या म्हणजे मला फाशी द्या.
राम ॥३६॥

राम

राम

राम

राम

राम सरणो परथन छोड सूं ॥ तार मार दुःख देह ॥

राम तन मन सब अरपीया ॥ पीछे क्या हर लेह ॥३७॥

राम भले तुम्ही मला मारा या तारा किंवा दुःख द्या,मी तुमचा शरणा सोडणार नाही.मी तन,
राम मन,धन सर्व आपणास अर्पण करून दिले आहे,आता माझ्याजवळ दुसऱ्यांना देण्या-
राम करीता काय आहे?॥३७॥

राम

राम

राम

राम

राम हर बिन मुखां न बोल सुं ॥ सुरत समोऊँ माँय ॥

राम तन कूं खाक मिलाव सूं ॥ के हर मुज बतलाय ॥३८॥

राम हे रामजी,मी रामनामा शिवाय मुखाने काही बोलणार नाही.हे हर,मी तुमच्यात माझी
राम सुरत सामाऊन ठेवीन.हे प्रभू,तुम्ही मला सांगा नाही तर मी स्वतःला राखेत मिळवून
राम देईन. ॥३८॥

राम

राम

राम

राम

राम आ पच करके जीव दूँ ॥ बिरहन दुःख अपार ॥

राम क्यूँ जीवे को सांईयाँ ॥ जळ बिन मीन बिचार ॥३९॥

राम विरहीणीला अपार दुःख आहे.माझ्यात जीवन संपविण्या सारखे विचार येतात.हे परमात्मा,
राम पाण्याशिवाय मासोळी जिवंत कशी राहू शकेल?॥३९॥

राम

राम

राम

राम

राम दादर दस दिन खटकडे ॥ मच्छी रहे न कोय ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम बिरह बिचारी क्या करे ॥ तुम बिन यूँ दुःख होय ॥४०॥

राम

राम बेडूक पाण्याशिवाय पाच दहा दिवस जिवंत राहू शकतो परंतु मासोळी थोड्या वेळही
राम राहू शकत नाही.विरहन काय करू शकते.विरहीणीला तुमच्या शिवाय मासोळी सारखे
राम दुःख होऊन राहिले आहे.॥४०॥

राम

राम

राम जळ बिन नागर बेलडी ॥ पेप फूल कुमलाय ॥

राम

राम तुम बिन सम्रथ साईयाँ ॥ बिरहन यूँ दुःख पाय ॥४१॥

राम

राम नागर वेल व फूल पाण्या विना कोमेजून जातात.अशा प्रकारे विरहण,हे समर्थ साईयाँ,
राम तुमच्या शिवाय दुःखी आहे.॥४१॥

राम

राम चिकोर आग न बीसरे ॥ दूजी करे न चूण ॥

राम

राम जन सुखिया के बिरहजी ॥ हर बिन माने कूण ॥४२॥

राम

राम चकोर आगीला विसरत नाही व दुसऱ्या वस्तुला खात नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज सांगतात की,विरहण म्हणजे आत्मा परमात्म्याशिवाय कोणालाही मानत नाही.
राम ॥४२॥

राम

राम

राम बिरह दुःखारी क्या करे ॥ बोहो दुःख पडया सरीर ॥

राम

राम घायल धिरज क्यूँ धरे ॥ तां पच दूणी पीर ॥४३॥

राम

राम विरहण म्हणजे आत्म्याला शरीरात खूप दुःख होत आहे.ती दुख्यारी काय करू शकते?
राम तुमच्या शिवाय विरहणी कसे धैर्य धारण करेल?उलट तुम्ही न भेटल्या कारणाने तिला
राम दुप्पट दुःख होत असते.॥४३॥

राम

राम

राम घायल निंद न संच रे ॥ सिस्कत रेण बिहाय ॥

राम

राम प्र उपगारी जुग मे ॥ को मो दुःख बतलाय ॥४४॥

राम

राम जो घायाळ असतो त्याला झोप येत नाही.घायळचे कणहत कणहत रात्रंदिवस एक सारखे
राम व्यतीत होतात.संसारात असा कोण परोपकारी आहे,जो माझ्या या दुःखाला मिटवेल?
राम ॥४४॥

राम

राम

राम बिरह बिसारे ने पडे ॥ दिन दिन दुणी होय ॥

राम

राम सुरत न छाडे दुःख कूं ॥ बेदल रोवे जोय ॥४५॥

राम

राम परमात्म्याला विसरल्यावरही मी परमात्म्याचा वियोग विसरू शकत नाही उलट रात्रंदिवस
राम मला वियोग दुप्पट होऊन राहिला आहे.माझी सुरत परमात्मा न मिळण्याच्या दुःखाला
राम विसरू शकत नाही व रात्रंदिवस परमात्म्याला प्राप्त करण्याकरीता रडून राहिली आहे.
राम ॥४५॥

राम

राम

राम दर्दवान लौलिन होय ॥ बैद बूलावण जाय ॥

राम

राम बिरह पुकारे पीड सूं ॥ साई मलम लगाय ॥४६॥

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जो दुःखात लीन होतो तो वैद्याला बोलवायला जातो.विरहण दुःखाने आवाज देत आहे
राम व परमात्म्याला निरंतर आठवण करीत आहे.॥४६॥

राम

राम

राम औषध दीजे आण के ॥ हरि बेद भ्रतार ॥

राम

राम चोरांसी के रोग की ॥ पावो जड़ी बिचार ॥४७॥

राम

राम हे हरी,आपणच माझे वैद्य व भरतार आहात.असे औषध द्या ज्याच्याने माझा चौऱ्यांशीचा
राम रोग जन्मणे-मरणे मिटून जाईल.॥४७॥

राम

राम

राम असो औषध कीजीये ॥ द्रद रोगं सब जाय ॥

राम

राम आवा गवण न ऊंपजूँ ॥ जामण रोग मिटाय ॥४८॥

राम

राम हे हर,अशी औषध करा ज्याच्याने माझे सर्व रोग चालले जातील.माझा जन्म-मरणाच्या
राम रोगापासून सुटकारा होऊन जाईल.॥४८॥

राम

राम मे तुज सुणियो केसवा ॥ पूरण बेद सधीर ॥

राम

राम सर्णे जुग जुग ऊबरे ॥ मरण न पावे बीर ॥४९॥

राम

राम हे केशवा,मी आपल्याबद्दल असे ऐकले होते की,आपण पूर्ण वैद्य आहात.युगानयुगा पासून
राम जे जे शरणात आले त्यांचा सर्वांचा उद्धार होऊन गेला आहे,ते परत जन्म मरणात नाही
राम आले.॥४९॥

राम

राम

राम अमर किया जुग माँय थे ॥ जामण रोग मिटाय ॥

राम

राम सो मे सुणियो केसवा ॥ ग्यान नग्र जाहाँ जाय ॥५०॥

राम

राम जो तुमच्या शरणात आला आहे,त्याचा तुम्ही जन्म-मरणाचा रोग मिटवून दिला व त्याला
राम संसारात अमर करून दिले.हे केशवा,हे मी ज्ञान नगर म्हणजे सतस्वरूप सत्संग व
राम कथा स्थळावर जाऊन ऐकले आहे.॥५०॥

राम

राम

राम पूरण परमानंद हो ॥ गरिबन के प्रतपाळ ॥

राम

राम जुग जुग दुर्बळ तारीयाँ ॥ अब हर मोय संभाळ ॥५१॥

राम

राम तुम्ही गरीबांचा प्रतिपाल करणारे व गरीबांना पूर्ण परमानंद देणारे आहात.युगायुगा-
राम पासून तुम्ही दुर्बल,गरीबांचा उद्धार केला आहे.हे हर,मी पण गरीब,दुर्बल आहे,आता
राम तुम्ही मला सांभाळा.॥५१॥

राम

राम

राम बेगा थकाँ संभाळ हो ॥ ओसर मती गमाय ॥

राम

राम तन मन थकाँ सवार थी ॥ धन हर को कुण खाय ॥५२॥

राम

राम हे हर,लवकर माझा सांभाळ करा.हे हर,आता माझ्या मनुष्य देहाची वेळ जाऊ देऊ
राम नका.मी तन,मन तुम्हाला अर्पण करून दिले आहे मग तुमच्या या तनरूपी धनाला कोण
राम खाऊ शकतो?॥५२॥

राम

राम

राम आगे पाछे मधले ॥ तुम हो तारण हार ॥

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	तो काहे कूं दुःख दिजीये ॥ अब ही मिलो बिचार ॥५३॥		राम
राम	पुढे, मागे व मध्यमध्ये तुम्हीच माझा उद्धार करणारे आहात तर मला दुःख का दाखवत आहात? माझ्या दुःखाचा विचार करून तुम्ही मला तुमच्या शरणात घ्या. ॥५३॥		राम
राम	आज काल पाँचा दिना ॥ नेःचे नेट निधान ॥		राम
राम	तुम ही तारण हार हो ॥ ओर न आवे जान ॥५४॥		राम
राम	माझे हे पक्के निदान आहे की, आज, काल किंवा पाच दिवसांत तुम्ही माझा उद्धार करणार आहात. आपल्या शिवाय माझा उद्धार करणारा दुसरा कोणी होऊ शकत नाही. ॥५४॥		राम
राम	ताँ ते अब ही प्रगटो ॥ दरसो दीन दयाल ॥		राम
राम	गुण ओगण मत देख हो ॥ आदू प्रीत संभाल ॥५५॥		राम
राम	हे दीन दयाळ आताच प्रगट होऊन मला दर्शन द्या. माझ्या गुण अवगुणाला बघू नका. माझी आदूच्या प्रीतिला सांभाळा. ॥५५॥		राम
राम	तुम तारो जब सांईयाँ ॥ कहो कुण पाल हार ॥		राम
राम	पीव बुलावे नार कूं ॥ कहो कुण आडो यार ॥५६॥		राम
राम	तुम्ही उद्धार करतात तर तुम्हाला कोण रोखणारा आहे? पती आपल्या पत्नीला बोलावतो तर दुसरा कोण आडवा येतो? ॥५६॥		राम
राम	रात दिवस कारण नही ॥ पिव मन मान्या जोग ॥		राम
राम	क्रम जक्त पडिया रहे ॥ जब पिव चावे भोग ॥५७॥		राम
राम	रात्र व दिवसाचे काही कारण नाही? जेव्हा पतीची इच्छा होते तेव्हा तो बोलावतो. परमात्मा जर आपण भेटू इच्छीता तर कर्म काल रूपी जगत आपल्या आडवे कसे येऊ शकतो? ॥५७॥		राम
राम	रुत दाता यूं ग्यान के ॥ जे नर प्रहर जाय ॥		राम
राम	कोढी हुवे जुग सांईयाँ ॥ अरथ निगम के माय ॥५८॥		राम
राम	निगम वेदात असे ज्ञान आहे की ऋतवंतीला पुरुष, ऋतु दान देत नाही, तो कोढी होतो. हा माझा मनुष्य जन्म ऋतुदानाची वेळ आहे. यात तुम्ही प्राप्त नाही झाले तर माझा काय दोष आहे? ॥५८॥		राम
राम	बिरहन आतर होय रही ॥ पीव मीलन के काज ॥		राम
राम	जात कडूंबो लोक की ॥ छोडी है कुळ लाज ॥५९॥		राम
राम	विरहणी आत्मा आपल्या पती परमात्म्याला भेटण्याकरीता उतावळी होऊन राहिली आहे. तिने जाती कुटुंब व कुळाची लाज सोडून दिली आहे. ॥५९॥		राम
राम	सरम सन संक्या नही ॥ तीनू दिया बुहाये ॥		राम
राम	पीव मीलण के कारणे ॥ बके चोवटे आय ॥६०॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	विरहीणीला ना शरम आहे,ना संशय आहे.ना सन आहे,तिने तिघांना सोडून दिले आहे.		राम
राम	पतीला भेटण्याकरीता सर्वांच्या समोर भक्ती करून राहिली आहे.॥६०॥		राम
राम	सो दिन कहौ कब ऊग सी ॥ पीव रमंगे सेज ॥		राम
राम	मन की आसां पुरहुँ ॥ हिल मिल दे घर भेज ॥६१॥		राम
राम	पतीच्या सोबत मिळून मिसळून रमण्याची माझ्या मनाची आशा केव्हा पूर्ण होईल?तो		राम
राम	दिवस केव्हा उगवेल?॥६१॥		राम
राम	बिरह आस मुख गेह रही ॥ स्वातक सीप कहाय ॥		राम
राम	आन सकल सब प्रहऱ्या ॥ बंधी पीव मत माँय ॥६२॥		राम
राम	जसे शिंपल स्वातीच्या थेंबाकरीता आशा करते,असेच विरहणी त्या परमपदाच्या प्राप्तीची		राम
राम	आशा करून राहिली आहे व सर्व आन देवतांची भक्ती सोडून सतस्वरूप पीवच्या		राम
राम	पतमध्ये बांधली राहते.॥६२॥		राम
राम	पत सूं सुण आगे चले ॥ करो गुंझ घर जाय ॥		राम
राम	अजुंन आया सांईयाँ ॥ हे ओगण मुज माँय ॥६३॥		राम
राम	जी या भक्तीला विश्वासाने करेल ती आत्मा चौऱ्यांशी लक्ष योनीत न जाता पतीच्या		राम
राम	सतस्वरूप पदात जाईल.मी सतस्वरूप पदात आतापर्यंत पोहचली नाही.यावरून मी		राम
राम	भक्ती विश्वासाने नाही केली हे माहित होते व आपण नाही भेटले म्हणजे माझ्यात		राम
राम	अवगुण भरलेले आहेत असे मला माहित होते.॥६३॥		राम
राम	लानत मेरे जीव कूं ॥ फिट मन तोय धिरकार ॥		राम
राम	पीव बिना जुग जीवणो ॥ कायर कपट गिवांर ॥६४॥		राम
राम	माझ्या जीवाला लाणत आहे.हे मन तुला धिक्कार आहे.परमात्म्या शिवाय संसारात जगणे		राम
राम	कायर,कपटी व मूर्खांचे काम आहे.॥६४॥		राम
राम	मोत बिना मरबो नही ॥ जिवन जुग अकाज ॥		राम
राम	बिरहे पुकारे पींड सूं ॥ तुम बिन हर देहे भाज ॥६५॥		राम
राम	मरणाशिवाय मृत्यू येत नाही.जगात माझे जगणे व्यर्थ आहे.विरहणी दुःखाने प्रार्थना		राम
राम	करते की,तुमच्या प्राप्तीशिवाय हे हर,या देहाला संपवून द्या.॥६५॥		राम
राम	दूजा दुःख दिराई ये ॥ सब से सूँ क्रतार ॥		राम
राम	आप मिल्या बिन बाहेरी ॥ बिरहन मारो मार ॥६६॥		राम
राम	हे हर,दुसरे दुःख आपण मला कितीही द्या.सर्व दुःखांना मी सहन करीन परंतू तुमच्या		राम
राम	प्राप्तीशिवाय विरहणीला अपार दुःख होऊन राहिले आहे,हे मी सहन नाही करू शकत.		राम
राम	॥६६॥		राम
राम	रूम रूम सब थर हरे ॥ नख चख सकळ सरीर ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	तुम बिन मेरे सांईयाँ ॥ बिरहन धरे न धीर ॥६७॥		राम
राम	माझे सर्व शरीर, रोम रोम नखापासून चखापर्यंत थरथरून राहिले आहे. हे सांईयाँ, आपल्या प्राप्तीशिवाय विरहणीला धीर नाही होत आहे. ॥६७॥		राम
राम	अंतर लगी पुकारणे ॥ राखि रहे न कोय ॥		राम
राम	पीव बात जब ही सुणे ॥ तब ही भेळी होय ॥६८॥		राम
राम	हे हर, अंतकरणात आपणास आवाज देत आहे. विरहणीचे हे आवाज देणे थांबल्याने ही थांबून नाही राहिले. हे हर, तुम्ही भेटण्याची गोष्ट ऐकाल तेव्हाच विरहणी शांत होईल. ॥६८॥		राम
राम	पाँख हुवे उड जाईये ॥ पीव बसे ऊण देस ॥		राम
राम	जाझा करुं बिछावणा ॥ नाना बिध का बेस ॥६९॥		राम
राम	ज्या देशात पती परमात्मा राहतात, त्या देशात पोहचण्याकरीता मला पंख असते तर पंखाने उडून गेली असती. हे हर, आपल्या प्राप्तीकरीता मला जे जे ही करावे लागेल ते सर्व वेष मी धारण करेल. ॥६९॥		राम
राम	पीव बसे उण देस मे ॥ धिन्न नर डाबर नार ॥		राम
राम	निस दिन खेले मेहल में ॥ मुख देखे भ्रतार ॥७०॥		राम
राम	जी नेहमी पती सोबत राहते, ती सर्व तऱ्हेने सुखी व आनंदी राहते. ती रात्रंदिवस परमात्मा सोबत राहून परमात्म्याचे दर्शन करत राहते. ॥७०॥		राम
राम	बाताँ सरब सुहाग की ॥ बिरहन लीवी जाय ॥		राम
राम	आगे पीव निवाजीया ॥ यूं संता कूं आय ॥७१॥		राम
राम	विरहणीने परमात्मा प्राप्तीचे सर्व साधन धारण करून घेतले आहे. आपण आधी ही अनंत संतांवर कृपा केली आहे तशीच आपण माझ्यावर ही कृपा करा. ॥७१॥		राम
राम	ज्यूं ज्यूं बिरहन सुणत हे ॥ पीव प्राक्रम बीर ॥		राम
राम	आतर अतर अधीर बो ॥ निमष न खावे धीर ॥७२॥		राम
राम	जसे-जसे विरहणी परमात्म्याचा पराक्रम ऐकत आहे. तसे-तसे विरहणीला परमात्म्याच्या दर्शनाची तीव्र इच्छा होऊन राहिली व तिला परमात्म्याच्या दर्शनाचा क्षणभराचाही धीर नाही आहे. ॥७२॥		राम
राम	नारी कूं नर प्रण के ॥ पीव घरे ले जाय ॥		राम
राम	गुण ओगण सब ढाफके ॥ अपनो बिडद निभाय ॥७३॥		राम
राम	जसे पुरुष स्त्रीला परणून आपल्या घरी घेऊन जातो, तर तिच्या गुण अवगुणाचा विचार न करता आपल्या बिडदला (वचन) निभावतो. ॥७३॥		राम
राम	मे बिरहणी जुग मे फिरुँ ॥ प्रीतम तुमे ओ गाळ ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	बिडद बिचारो साही बो ॥ बेगी करो संभाळ ॥७४॥		राम
राम	मी विरहणी जगात आपली भक्ती करून चौऱ्यांशीत फिरली तर याच्यात आपली निंदा आहे.तुम्ही तुमच्या बिडदचा विचार करून मला लवकर सांभाळा.॥७४॥		राम
राम	ईत ऊत कोई देखसी ॥ बाहिर भीतर जाय ॥		राम
राम	अब बिरहन ब्हो ऊबके ॥ दाबी दबे न माय ॥७५॥		राम
राम	मी आपल्या प्राप्ती करीता विरह करते.बाहेर आत जाणारे पाहतात,तरीही संसाराच्या लाजेने विरहणी दबत नाही उलट आपल्या प्राप्ती करीता जास्त विरह करते ॥७५॥		राम
राम	निजर नेण झड लागीयो ॥ आंसू तूटे नाय ॥		राम
राम	सुध बुध बिसरी जक्त की ॥ पीव ही पीव कहाय ॥७६॥		राम
राम	डोळ्यातून एक सारखे अश्रू वाहत आहेत,ते अश्रू क्षणभरा करीता ही तुटत नाही.जगाची सर्व सुध बुध विसरून रात्रंदिवस भजनातच लागलेली राहते.॥७६॥		राम
राम	चोडे चाँवटे चापटे ॥ देवे हाक पुकार ॥		राम
राम	हे कोई असो जुग मे ॥ मुज पीव मिलावण हार ॥७७॥		राम
राम	मी बाजारात सर्व जागी चौडे(मोठा)आवाज देऊन पुकारत आहे की,जगात असा कोणी मला परमात्म्याची प्राप्ती करून देणारा आहे का?॥७७॥		राम
राम	व्याकुळ दुःखी सरीर हे ॥ व्हे पीडा मन माय ॥		राम
राम	खान पान सब बिसरी ॥ पीव ही पीव भणाय ॥७८॥		राम
राम	माझे शरीर खूप दुःखी आणि व्याकुळ होऊन राहिले आहे.मनात ही खूपच पीडा होऊन राहिली आहे.मी रात्रंदिवस भजन करण्यात लागून खाणे-पिणे विसरून गेली आहे व पीव च पीव पुकारत आहे.॥७८॥		राम
राम	कहयो न माने ओर को ॥ सुणे न दूजी कान ॥		राम
राम	बिरहन सब ही बिसरी ॥ नर नारी घर आन ॥७९॥		राम
राम	मी दुसऱ्यांचे म्हणणे ऐकत नाही.दुसऱ्या कोणत्याही गोष्टी कानाने ऐकणे इच्छित नाही. पृथ्वीवर जितके ही स्त्री-पुरुष आहेत,परमात्म्याच्या आठवणीत त्या सर्वांना विसरून गेली आहे. ॥७९॥		राम
राम	प्रीतम प्यारो जाँ मिले ॥ मोय सुणावे आय ॥		राम
राम	बिरहन ऊठ च्रणा लगे ॥ धिन धिन आज कुवाय ॥८०॥		राम
राम	ज्या साधनाने परमात्म्याची प्राप्ती होते,ते ज्ञान मला कोणी ऐकवाल तर मी उठून त्यांच्या चरणांना स्पर्श करेल.माझ्याकरीता तो दिवस धन्य धन्य म्हणवेल.॥८०॥		राम
राम	धिन तुम दिन भल उगीयो ॥ केहे प्रितम समाचार ॥		राम
राम	हम घर को कब आवसी ॥ सोई सिर्जण हार ॥८१॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	तो दिवस माझ्या करीता धन्य व चांगला उगवला आहे,ज्या दिवशी मला साई सिरजणहाराच्या प्राप्तीचे ज्ञान मिळेल,त्या दिवशी माझ्या घटात साई सिरजणहाराचे दर्शन होतील.॥८१॥		राम
राम	सब सूं मिल अेसी कहे ॥ सुध नहि बाडे कोय ॥		राम
राम	पीव पीव लग रही हे ॥ सब घर आही होय ॥८२॥		राम
राम	सुधला विसरून जे जे जन भेटतात,त्यांना हेच सांगते की,मला साऱ्या शरीरात शिरजणहार साईच्या प्राप्तीची लगन लागली आहे.॥८२॥		राम
राम	मेरा पीव बताईयो ॥ तम जाणन हारे आय ॥		राम
राम	माँगोगा सो सब देऊँ ॥ जे मुज पीव मिलाय ॥८३॥		राम
राम	जे जे तुम्ही पीवला जाणणारे आहात ते सर्व येऊन मला सिरजणहार साईच्या प्राप्तीचे साधन सांगा.मला सिरजणहार साईची प्राप्ती होऊन जाईल,तर तुम्ही जे मागाल ते सर्व मी देईन.॥८३॥		राम
राम	मेरा प्रीतम कहाँ बसे ॥ सो कहो मोय अेनाण ॥		राम
राम	कुण ऊणीयारो रंग हे ॥ कब भेटूँ दीवाण ॥८४॥		राम
राम	माझे परमात्मा पती कोठे राहतात?ती जागा मला दाखवा.त्यांचे काय स्वरूप आहे? काय रंग आहे?केव्हा मला त्यांची प्राप्ती होईल हे सांगा.॥८४॥		राम
राम	बिरह बेरागण होय रही ॥ चाले निर्मळ चाल ॥		राम
राम	पीव बिना भटकत फीरे ॥ पडता ब्हो जुग व्हाल ॥८५॥		राम
राम	विरहण तीन लोक व जगाचे सुख इच्छीत नाही.ती फक्त तुमची प्राप्ती चाहते.ती वैरागिन होऊन निर्मळ चाल चालून राहिली आहे.पती परमात्म्याशिवाय भटकल्याने बेहाल होतील, हे विरहणी समजते.॥८५॥		राम
राम	बिरह संदेसो मोकले ॥ सुणज्यो सिर्जन हार ॥		राम
राम	तुम होतेसी कीजीयो ॥ मोपे गुना निवार ॥८६॥		राम
राम	विरहण प्रार्थना करीत आहे,हे शिरजणहार,माझी प्रार्थना ऐका,माझ्या अवगुणांकडे न पाहता आपल्या बिडदचा विचार करा.॥८६॥		राम
राम	म्हे गुण ओगण ब्हो किया ॥ तुम सूं दूरा जाय ॥		राम
राम	किया सो म्हे भुक्तिया ॥ अब मुज पीव मनाय ॥८७॥		राम
राम	मी आपल्या पासून दूर जाऊन शुभ अशुभ कर्म खूप केले आहेत.मी माझ्या केलेल्या कर्मांची फळ भोगत आहे.आता आपण माझ्यावर कृपा करा.॥८७॥		राम
राम	च्रणा राखो रामजी ॥ बरसो दीन दयाल ॥		राम
राम	गुण ओगण सब बगसो सही ॥ आदू प्रीत संभाळ ॥८८॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	हे परमात्मा,मला आपल्या चरणाची शरण द्या व माझ्यावर कृपा करा.माझ्या गुण		राम
राम	अवगुणांना माफ करुन द्या.आपल्या बिडदला निभवा.॥८८॥		राम
राम	बिरहे पुकारे पीडूं ॥ सुणियो त्रिभुवन राय ॥		राम
राम	बिडद तुमारो जाण के ॥ द्रसण दीजे आय ॥८९॥		राम
राम	विरहणी प्रेमाने प्रार्थना करीत आहे,हे त्रिभुवन राय,एका,आपल्या बिडदची आठवण		राम
राम	करुन मला दर्शन द्या.॥८९॥		राम
राम	मे गुणवंती सुंदरी ॥ ओगण भन्या अपार ॥		राम
राम	बाँह गहयाँ की लाज हे ॥ सुण साँई भ्रतार ॥९०॥		राम
राम	मी गुणवंती सुंदरी,माझ्यात अपार अवगुण भरलेले आहेत.हे परमात्मा,मी आपला शरणा		राम
राम	घेतला आहे.शरण आलेल्यांची लाज ठेवा.॥९०॥		राम
राम	ओछे जळ ज्यूँ माछली ॥ तलफत हे ईण रीत ॥		राम
राम	जोबन चालो जात हे ॥ हे साहिब कर चीत ॥९१॥		राम
राम	थोड्या पाण्यात मासोळी रात्रंदिवस तडपते,असेच मी ही माझा मनुष्य जन्म चालला		राम
राम	जाऊन राहिला आहे,याकरीता तडपत आहे.हे परमात्मा,आपण माझ्या या दशेकडे लक्ष		राम
राम	द्या.॥९१॥		राम
राम	जक्त भेद जाणे नही ॥ किण सूँ कहुँ पुकार ॥		राम
राम	रूतवंती रूत कारणे ॥ मन अंतर बो मार ॥९२॥		राम
राम	जगत या भेदाला जाणत नाही.कोणाला जाऊन पुकार सांगू.जसे ऋतुवंती ऋत काळात		राम
राम	पतीकरीता दुःखी राहते,तसेच मनुष्य शरीरानेच परमात्म्याची प्राप्ती होते व मनुष्य शरीर		राम
राम	चालले गेले तर परमात्मा कसा प्राप्त होईल?याकरीता माझे मन आतमध्ये खूप दुःखी		राम
राम	होऊन राहिले आहे.॥९२॥		राम
राम	कही सुणी जावे नही ॥ ना कोई सुणणे हार ॥		राम
राम	रूतवंती के दरद की ॥ साहेब सुणो पुकार ॥९३॥		राम
राम	माझे दुःख कोणाकडून ऐकले जात नाही,न कोणी ऐकणारा आहे.जसे ऋतुवंतीचे दुःख		राम
राम	पती शिवाय आणखी दुसरा कोणी समजू शकत नाही.त्याचप्रकारे या विरहणीच्या दुःखाला		राम
राम	साहेबा शिवाय दुसरा कोणी समजू शकत नाही म्हणून हे साहेब,आपण माझी ही प्रार्थना		राम
राम	ऐका.॥९३॥		राम
राम	पपया ज्यूँ पच रही ॥ अंतर पीड निराट ॥		राम
राम	साहिब हम घर आवजो ॥ निस दिन जोऊँ बाट ॥९४॥		राम
राम	ज्या तऱ्हेने पीडेमुळे चातक पक्षी रात्रंदिवस पीव पीव रटतो,अशा प्रकारची पुकार जास्त		राम
राम	पीडेमुळे आपल्याकरीता माझ्या अंतःकरणात खूप होऊन राहिली आहे.याकरीता हे		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम परमात्मा,मला अंतरमध्ये दर्शन द्या.मी रात्रंदिवस आपली वाट पाहून राहिली आहे.
॥९४॥

राम

राम नेणा नींद न संचरे ॥ अन पाऊँ बिन जोग ॥

राम

राम धिग हमारो जीवणो ॥ हर द्रसण बिन भोग ॥९५॥

राम

राम माझ्या डोळ्यात रात्रंदिवस झोप येत नाही,अन्न ही इच्छे विना घेते.माझे जगणे
राम परमात्म्याच्या दर्शना शिवाय धिक्कार आहे.॥९५॥

राम

राम बिरहन रोवे नेण भर ॥ सांई सुणो पुकार ॥

राम

राम बिलबिलता दिन नीस रे ॥ बिन मिलीयाँ भ्रतार ॥९६॥

राम

राम विरहणी रात्रभर रडून राहिली आहे,हे भरतार,माझी प्रार्थना ऐका,माझे दिवस आपल्या
राम प्राप्ती शिवाय विलाप करत निघून राहिले आहेत.॥९६॥

राम

राम किरपा कीजे केसवा ॥ मो बिरहन पर आय ॥

राम

राम तम मिलीयाँ बिन साईयाँ ॥ सब दिन दुबर जाय ॥९७॥

राम

राम हे भरतार,ह्या विरहणीवर कृपा करा.आपल्या दर्शनाशिवाय माझे दिवस मुश्किलीने
राम निघून राहिले आहेत.॥९७॥

राम

राम पीव बिहुणी सुंदरी ॥ ज्युँ ज्युँ रहे उदास ॥

राम

राम बिरहन प्रीतम बाहेरी ॥ तज तीहे देहे आस ॥९८॥

राम

राम ज्या तन्हेने पतीच्याशिवाय सुंदरी उदास राहते,त्याच तन्हेने ही विरहणी ही तीन लोकांच्या
राम मायेच्या सुखांची आशा सोडून आपल्या दर्शनाची आशा ठेवते.॥९८॥

राम

राम बेग संभाळो साईयाँ ॥ तुम बिन रहयो न जाय ॥

राम

राम सब जग दीसे थोथरो ॥ ऊझड मेरे भाय ॥९९॥

राम

राम आपण माझा लवकर सांभाळ करा.आपल्या शिवाय मी राहू शकत नाही.मला हे जगत
राम चांगले नाही वाटते.हे जगत उजाड वाटते.॥९९॥

राम

राम मो कूं आण संभाळीयो ॥ अेक रस्याँ बतलाय ॥

राम

राम तुम परस्या बिन साहीब ॥ ओ तन छुटो जाय ॥१००॥

राम

राम हे भरतार,माझा येऊन सांभाळ करा व एक वेळा सन्मुख दर्शन द्या.आपल्या दर्शनाशिवाय
राम या शरीरातून माझी आत्मा निघून राहिली आहे.॥१००॥

राम

राम कहा मे कहूँ बणाय कर ॥ तुम सुं छिपे न कोय ॥

राम

राम गुण ओगण मुज मे भन्या ॥ बिडद तुमारो जोय ॥१०१॥

राम

राम मी आपणांस ह्या गोष्टी बनवून नाही सांगत आहे.ह्या गोष्टी बनवून आपल्याला काय
राम सांगू?आपल्यापासून काही लपलेले नाही.माझ्यात तर गुण अवगुण खूप भरलेले आहेत.

राम

राम आपण आपल्या बिडद कडे बघा.॥१०१॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	तुम प्रितम पुरण ब्रम्ह हो ॥ सब मन सारत काम ॥		राम
राम	आतम कन्या बिरहनी ॥ तुम चाहत हे राम ॥१०२॥		राम
राम	हे प्रितम परमात्मा,आपण पूर्ण ब्रम्ह म्हणजे सतस्वरूप ब्रम्ह आहात.आपण सर्वांची		राम
राम	मनोकामना पूर्ण करणारे आहात.हे रामजी,ही आत्मकथा विरहणी आपले दर्शन चाहते.		राम
राम	(दर्शनाची इच्छा करते)॥१०२॥		राम
राम	बाबल मेरा ब्याव कर ॥ बेगो लगन लिखाय ॥		राम
राम	आतम कन्या बिरहनी ॥ अत आतर मन माँय ॥१०३॥		राम
राम	हे परमात्मा लवकरात लवकर आपल्या शरणात घ्या.ही आत्मकन्या विरहणी आतून		राम
राम	खूप दुःखी आहे.॥१०३॥		राम
राम	पुळ मोरत दिन जात हे ॥ दिन सुण बरस समान ॥		राम
राम	बरस हमारे सांईयाँ ॥ जुग बराबर जान ॥१०४॥		राम
राम	हे साईया,एक दिवस माझ्यासाठी एका वर्षासारखा आहे आणि एक वर्ष एक युग म्हणजे		राम
राम	बारा वर्षांच्या बरोबर जाऊन राहिले आहे.॥१०४॥		राम
राम	जुग जाय सो सेल हे ॥ सुख मे लखूं न कोय ॥		राम
राम	अब बर चिंता ऊपजी ॥ छिन दुभर मुज होय ॥१०५॥		राम
राम	हे सांईया,सुखाच्या दिवसात युग जाण्याचे माहित पडत नाही,परंतु दुःखाचे दिवस		राम
राम	जाण्यात क्षण क्षण माहित पडतात.आता तर एक क्षण ही जर दुःखात जातो तर मला		राम
राम	चिंता होऊन जाते.॥१०५॥		राम
राम	अब मेरा मन यूँ कहे ॥ मोय जनम धिरकार ॥		राम
राम	खावंद बिन जुग जीव बो ॥ रे मन मुख हे छार ॥१०६॥		राम
राम	आता माझे मन म्हणते की,परमात्मा पतीच्या प्राप्तीशिवाय माझा मनुष्य जन्म धिक्कार आहे.		राम
राम	परमात्मा पतीच्या प्राप्तीशिवाय जगात जगणे ही मन व मुखावर धूळ पडण्यासारखे आहे.		राम
राम	॥१०६॥		राम
राम	अकनकं वारी कामणी ॥ या जुग सुणी न कोय ॥		राम
राम	मो जुग जळम अकाज हे ॥ तां घर मेर न होय ॥१०७॥		राम
राम	आजपर्यंत संसारात एक ही स्त्री कुवारी राहिली आहे,असे ऐकले नाही.जो पर्यंत मला		राम
राम	आपली प्राप्ती होत नाही तो पर्यंत माझ जन्म व्यर्थ आहे.॥१०७॥		राम
राम	राम बिना सेंसार मे ॥ जनम धन्यो किण काम ॥		राम
राम	संबल फुल्यो बन मे ॥ तीरथ जळ बिन धाम ॥१०८॥		राम
राम	रामजीच्या प्राप्ती शिवाय संसारात मनुष्य जन्म धारण करणे काय कामाचे आहे?वनात		राम
राम	काट्सावरी फुलते,ते कोणाच्या कामी येत नाही.ज्या तीर्थात पाणी व थांबण्याचे स्थान		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम नाही,तर ते तीर्थ काय कामाचे आहे,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.

राम

॥१०८॥

॥ इति बिरह को अंग संपूरण ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम